

DINGO-AUSTRALIA

Directorat z Armoured Fighting Vehicles Procurement PŘEDSTAVIL TOHOTO SCOUTA JAKO DINGO a způsobil zmatek, protože britská Daimler Organization také produkovala obrněné vozidlo nazvané Dingo, ačkoli jménem veškerá podobnost končí.

Často slyšíme jak důležitý automobilový potenciál je Austrálie, ale chtělo to nějaký čas, než se podařilo vybudovat a přizpůsobit automobilový průmysl k australským podmínkám.

Na začátku druhé světové války (WW2) místní automobilový průmysl poskytl, co federální vláda nemohla-privátní průmyslovou výrobu motorových vozidel .

V době války, se stává nedílnou součástí válečného programu. Auta razí cestu produkci tanků, obrněná vozidla, letadlové motory, vojenská vozidla jako Jeepy, vojenské motocykly, vojenská organizační auta ...

Vojenská mašinerie se přizpůsobuje produkci a mnoho strojních továren skončilo s výrobou a obrátily se k úkolům, jako např. výroby bomb.

Tímto počátečním stadiem války, Fordovy továrny v Geelong, byly již plnou rychlostí ve válečné výrobě. Továrna přeměrovala výrobu na pancéřová vozidla, kulomet vzoru Bren, dalekonosné palivové nádrže pro letadla a letecké motory. Ford byl také silně zainteresován do projektování a staveb výsadkových člunů, nákladních lodí, mostních člunů a plovoucích doků. Malý Ford se stal právě včas pro Austrálii největší loďařskou společností.

Část této historie se nachází ve Fordově Discovery Centre v Geelong, které jsme navštívili společně s přehlídkou vozidel Military Jeep Club z Queenslandu .

Tam jsme uviděli tento Dingo scout vyráběn Fordem r.1940

Na začátku WW2 Austrálie byla zcela nepřipravena na válečné zbrojení. Proto se počátkem r.1941 rozhodla, vzniknout a vyzbrojit pancéřovou divizi. Hlavní problém spočíval v tom kde vzít pancéřová vozidla a tanky. Britové byli pod obležením s jejich vlastními problémy u kanálu La Manche a požadavek byl více než 200 vozidel skaut, jako část z objemu zakázky.

Australák Dingo užíval mechanické části již dostupné v jiných vozidlech. Například Dingův podvozek byl převzat z 30cwt komerční Fordův nákladní vůz, zmenšený na délku z 3.4 m na 2.97 m. Hranaté tělo – které je působivé- mírně řečeno – bylo vyráběno z místního pancéřového plechu. Bylo postaveno jako příslovečné australské cihlové hospodářské stavení (bytelně) a plně vybavený byl jazýčkem na vahách vážící 4.7 tuny. Dingo byl poháněn 85 Hp Ford V8, motorem ,zatímco hnací systém 4x4 pohon byla sestava Marmon - Herrington.

Vyprodukováno Fordem bylo asi 245 DINGO vozů, od registračních čísel 77001 k 77246. Námi uváděný Dingo má číslo 77210 a je majetkem Darren a Alison Abbott z Queenslandu

Renovace vozidla trvala 18 měsíců, do jeho aktuální velkolepé podoby. 99 procent je z originálních vnitřních a externích součástek. Označení na vozidlech znamená: bílé číslo 47 'na černém pozadí a bílý chrt přeskakující bumerang znamená, že australský Dingo byl ve službě na podzim 1942 – 43 u 12th. australské Armoured Cary Regiment v 3th. australské pancéřové divizi. Vůz má žluté označení 5 k tomu, aby identifikoval váhu vozidla.

Vozidlo bylo určeno k průzkumu a spojení uvnitř regimentů, přepravy zbraňových zařízení (děla atd). Dvousedadlový vůz, který bohužel selhal a setkal se s ironií. British - built Dingo však nad očekávání dosáhl toho, že zůstal ve službě do r. 1950. Australák Dingo trpěl slabou přední nápravou a není žádná pochybnost o tom, že vozidlová váha hrála hlavní roli.

Michael Grieve, popisuje: „od začátku byly problémy s řízením přední nápravy, vozidlo se špatně řídilo i pro těsné místo, viditelnost řidiče byla velmi malá (sedadlo řidiče bylo nenastavitelné) a váha vozidla výrazně omezovala jízdu v terénu.

Dingo byl více méně omezen na cesty či zpevněné plochy.

Přestože byly podniknuty nějaké modifikace během služby Dinga a pokusu o opravu těchto problémů, užitečnost vozidla byla omezena.“

